

satte i mindst 8 Aar — medens de øvrige hedde Lektorer). Der fastsættes derhos for de underordnede Funktionærer visse Forsørgelsesbestemmelser, svarende til de i Lov Nr. 191 af 19. December 1902 (se ovfr. pag. 136 Nr. 6) givne Regler.

19. Lov om Tilsyn med Udførsel af fersk og let saltet Kød m. m. (Landbrugsministeren.) [A. Sp. 3867. — C. Sp. 1131, 1289.]

Fremsat i *Folketinget* $13/3$ (F. Sp. 3799). 1. Beh. $17/3$ (F. Sp. 3820). 2. Beh. $20/3$ (F. Sp. 3952). 3. Beh. $24/3$ (F. Sp. 3974). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $31/3$ (L. Sp. 1453). 2. Beh. $2/4$ (L. Sp. 1568). 3. Beh. $4/4$ (L. Sp. 1654). — Loven stadfæstet 24. April 1903. (Lov-Tid. Nr. 69.) Træder i Kraft 1. September 1903.

Loven, der træder i Stedet for Lov Nr. 42 af 22. Marts 1897, indeholder for det første en Gentagelse af Hovedbestemmelsen i denne Lov om Bemyndigelse for Regeringen til at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Forebyggelse af, at der her fra Landet udføres fersk og let saltet Kød samt Slagteaffald, der er fordærvet eller hidrører fra Dyr, som ere angrebne af nogen Sygdom saaledes, at det ikke bør bruges til Menneskeføde, eller saa afmagrede, at deres Kød ikke kan anses for egnet til saadan Brug — dog saaledes, at Bestemmelsen nu er udvidet til at omfatte Hestekød, medens Loven af 1897 alene handlede om Kød af Kvæg, Faar, Geder og Svin. Derhos bestemmes, at Kød og Slagteaffald, som af Udførselskontrollen befindes absolut uskikket til Menneskeføde, skal gøres uanvendeligt til saadan Brug (hidtil har Ejeren kunnet faa saadant sundhedsfarligt Kød tilbageleveret og har altsaa bl. a. uhindret af Udførselskontrollen kunnet udføre det paany i stærkt saltet Tilstand). Endvidere gives følgende nye Bestemmelser: at det er forbudt her i Landet at falbyde eller afhænde til Menneskeføde Kød og Slagteaffald af selvdøde Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin i fersk eller tilberedt Tilstand, at saadant Kød og Affald ikke i nogen som helst til Menneskeføde tjenlig Form maa udføres herfra Landet, og